

Noi n-avem mamă

Ionutz21

De-o vreme alergăm printre stafii
Și nu ne temem de singurătate
Uităm de vremea când eram copii
Și de părinții -abandonați în noapte.

Noi suntem unici fii ai nimănui,
Ne pasă doar de propria ispită...
Am agățat poveștile în cui
Și poza cu familia unită.

În câte-o seară stăm pe la balcon
Privind în zarea ce provoacă drama.
Și suspinăm adesea-n telefon,
Când auzim cum iarăși plânge mama.

Și încercăm ades' din răspuțeri
Să-i demonstrăm că n-am uitat de casă.
Dar inima-i un ceas plin cu dureri...
Care-ntr-o zi n-o vei găsi la masă.

Trăim ca să -ndurăm la nesfârșit,
Povestea care ne-a creat profilul.
Uitând de cei ce-odată ne-au hrănit
Când înveleau cu dragoste copilul.

Ei sunt părinții ruți de sentiment,
Lăsați în brațul morții să se scalde.
Când noi ne îndreptăm spre Occident,
Uităm de cele două brațe calde!

Georgian Ionut Zamfira